

arrest

GERECHTSHOF ARNHEM-LEEWARDEN

locatie Arnhem

afdeling civiel recht

zaaknummer gerechtshof 200.356.874

zaaknummer rechtbank Gelderland, zittingsplaats Arnhem 11288482

arrest van 14 april 2026

in de zaak van

die woont in [redacted]

advocaat: mr. M. Koolhoven

tegen:

EnergieWonen B.V.

die is gevestigd in Ede

advocaat: mr. J.A. Bruins

1. Het verloop van de procedure in hoger beroep

1.1. [redacted] heeft hoger beroep ingesteld bij het gerechtshof (hierna: het hof) tegen het vonnis dat de kantonrechter in de rechtbank Gelderland, zittingsplaats Arnhem, (hierna: de kantonrechter) op 12 februari 2025 tussen partijen heeft uitgesproken. Het verloop van de procedure in hoger beroep blijkt uit:

- de dagvaarding in hoger beroep
- de memorie van grieven
- de memorie van antwoord
- het verslag (proces-verbaal) van de mondelinge behandeling die op 21 januari 2026 is gehouden.

2. De kern van de zaak

2.1. [redacted] was in dienst bij EnergieWonen op basis van een arbeidsovereenkomst. Tussen partijen is een geschil ontstaan over de doorbetaling van loon tijdens arbeidsongeschiktheid en over vakantietoeslag. In hoger beroep gaat het alleen nog om de vakantietoeslag. Volgens [redacted] heeft EnergieWonen te weinig vakantietoeslag betaald.

2.2. [redacted] heeft bij de kantonrechter gevorderd dat EnergieWonen hem achterstallig salaris betaalt, de kwartaalbonus uit 2022 en vakantietoeslag over het variabel salaris over de periode 1 juni 2021 tot en met 31 mei 2023, alles verhoogd met wettelijke rente, de

wettelijke verhoging en incassokosten en met veroordeling van EnergieWonen in de proceskosten.

2.3. De kantonrechter heeft deze vorderingen afgewezen. De bedoeling van het hoger beroep is dat de afgewezen vorderingen die betrekking hebben op de vakantietoeslag alsnog worden toegewezen.

2.4. Het hof zal beslissen dat EnergieWonen nog vakantietoeslag aan [REDACTED] moet betalen, alsmede de wettelijke verhoging en wettelijke rente daarover en licht dat hierna toe. Voor zover het vonnis ter beoordeling aan het hof is voorgelegd zal het hof dat vonnis vernietigen en anders beslissen.

3. De toelichting op de beslissing van het hof

De achtergrond van de zaak

3.1. Tegen de feiten die de kantonrechter heeft vastgesteld zijn geen bezwaren (grievens) gericht; het hof neemt die feiten over. Ter aanvulling daarop en voor het goede begrip van deze uitspraak is verder het volgende van belang.

3.2. [REDACTED] is van 1 januari 2018 tot en met 30 september 2023 bij EnergieWonen in dienst geweest. Zijn salaris was opgebouwd uit een basissalaris van € 2.000 per maand met daarbovenop een bonus. De bonus was gerelateerd aan de verkopen die hij in een kwartaal realiseerde.

3.3. Om te bepalen over welk loon zij vakantietoeslag is verschuldigd, beroept EnergieWonen zich op de afspraken daarover in de arbeidsovereenkomst. De vakantietoeslag is geregeld in artikel 4.2:

"Werknemer heeft bovendien recht op 8% vakantietoeslag over het bruto basissalaris, waarvan de uitbetaling in de maand mei zal plaatsvinden." (onderstreping hof)

3.4. In hoger beroep gaat het om de vraag of artikel 4.2 van de arbeidsovereenkomst in strijd is met de Wet op het minimumloon (Wml). Volgens [REDACTED] is dat het geval en is de bepaling daarom nietig. EnergieWonen meent dat de bepaling geldig is, in elk geval in de jaren dat [REDACTED] meer verdiende dan drie keer het minimumloon. Het hof zal oordelen dat artikel 4.2 nietig is. Dat betekent dat [REDACTED] alsnog aanspraak kan maken op vakantietoeslag.

De beoordeling

3.5. Voor de beoordeling is als eerste het wettelijk kader van belang. De relevante bepalingen van de Wml luiden:

Artikel 15 lid 1 Wml

De werknemer heeft jegens de werkgever recht op een vakantiebijslag ten minste tot een bedrag van 8% van zijn ten laste van de werkgever komende loon, alsmede van de uitkeringen waarop hij tijdens de dienstbetrekking [...] aanspraak heeft, met dien verstande, dat het bedrag waarmede de som van dit loon en deze uitkeringen het drievoud van het minimumloon overschrijdt buiten beschouwing blijft.

Artikel 16 lid 5 Wml

Ingeval het door de werkgever en werknemer overeengekomen loon het drievoud van het minimumloon overschrijdt, kan ook bij schriftelijke overeenkomst worden bepaald, dat de werknemer geen recht heeft op vakantiebijslag dan wel recht heeft op een lager bedrag aan vakantiebijslag

Artikel 19 Wml

Bedingen, die strijdig zijn met het bij of krachtens deze wet bepaalde, zijn nietig.

3.6. Vervolgens is van belang waarop artikel 4.2 van de arbeidsovereenkomst ziet. Aanvankelijk gingen beide partijen ervan uit dat [REDACTED] slechts recht had op vakantietoelage over het basissalaris. Nadat [REDACTED] is gewezen op de Wml en rechten die daaruit voortvloeien en hij op zijn beurt daarover in overleg is getreden met EnergieWonen, heeft EnergieWonen juridisch advies ingewonnen en is zij tot de conclusie gekomen dat zij gehouden was aan [REDACTED] vakantiebijslag te betalen over het basissalaris maar ook over de bonus, in de jaren dat hij niet meer dan drie keer het minimumloon verdiende. Op grond daarvan heeft zij een nabetaling gedaan aan [REDACTED]

3.7. Voor de jaren dat [REDACTED] meer bleek te hebben verdiend dan drie keer het minimumloon, houdt artikel 4.2 van de arbeidsovereenkomst volgens EnergieWonen een rechtsgeldig overeengekomen afwijking in van de verplichting om vakantiebijslag te betalen over het deel van het salaris *boven* het basissalaris. Zij baseert zich daarbij op artikel 16 lid 5 Wml. [REDACTED] verdiende meer dan het drievoudige van het minimumloon gedurende twee jaren, namelijk – uitgaande van de tijdvakken voor de berekening van vakantietoelage – van 1 juni 2021 tot en met 30 mei 2022 en van 1 juni 2022 tot en met 30 mei 2023. Over die jaren heeft EnergieWonen geen vakantietoelage betaald en de vordering van [REDACTED] ziet dan ook op de vakantietoelage over de bonus in die twee tijdvakken.

3.8. Namens EnergieWonen is ter zitting verder toegelicht dat artikel 4.2 in de arbeidsovereenkomst stamt uit de tijd dat in de branche van de zonnepanelen de bomen nog tot in de hemel groeiden en werknemers zonder uitzondering hun doelstellingen (*targets*) haalden, waarmee hun loon hoger werd dan drie keer het minimumloon. Het hof constateert dat die situatie kennelijk is veranderd: tussen partijen is niet in geschil dat [REDACTED] dat salarisniveau de eerste jaren van zijn arbeidsovereenkomst niet heeft gehaald. Het hof tekent hierbij aan dat het niet hoeft te beoordelen of en wanneer er sprake is van de situatie dat een werknemer *in enig jaar* minder of meer verdient dan drie keer het minimumloon en of de wetgever die situatie op het oog had. Uit de stellingen van partijen volgt immers al dat, toen de arbeidsovereenkomst werd aangegaan met [REDACTED] en daarmee artikel 4.2 werd overeengekomen, [REDACTED] niet meer drie keer het minimumloon verdiende. Bij het aangaan van de arbeidsovereenkomst deed zich dus niet de situatie voor als bedoeld in artikel 16 lid 5 Wml en dat betekent dat niet mocht worden afgeweken van artikel 15 lid 1 Wml waarin het recht op vakantietoelage is geregeld. Aangezien met artikel 4.2 van de arbeidsovereenkomst daarvan wel wordt geweken, was die bepaling bij het aangaan van de arbeidsovereenkomst nietig op grond van artikel 19 Wml.

3.9. Anders dan waar de kantonrechter kennelijk vanuit gaat, is het hof niet van oordeel dat die nietigheid als het ware ongedaan gemaakt wordt, althans dat van nietigheid geen sprake zou zijn, in de jaren dat [REDACTED] wel meer verdiende dan drie keer het minimumloon. Nog afgezien van de vraag of een nietige bepaling kan herrijzen, zou het in

strijd zijn met de rechtszekerheid van de werknemer als hij steeds achteraf, dat wil zeggen aan het einde van het tijdvak waarover de vakantiebijslag wordt bepaald, pas weet of een bepaling in zijn arbeidsovereenkomst geldig is of nietig. Een dergelijke flexibele nietigheid (of 'knipperlicht nietigheid', zoals de gemachtigde van [REDACTED] dit heeft genoemd) past ook niet bij het uitgangspunt dat de wetgever heeft gehanteerd. Uit de parlementaire geschiedenis bij de totstandkoming van artikel 16 lid 5 Wml blijkt immers dat de relatief sterkere onderhandelingspositie van beter betaalde werknemers een rol speelde bij de totstandkoming van deze bepaling.¹ Het gaat dus niet alleen om het vaststellen of sprake is van de situatie dat de werknemer op enig moment meer dan drie keer het minimumloon verdient, het gaat er ook om dat (alleen) met *die* werknemer kan worden afgesproken om af te wijken van de verplichting om over het loon vakantiebijslag te voldoen. De afspraak met [REDACTED] in artikel 4.2 van de arbeidsovereenkomst kon met hem dan ook niet rechtsgeldig worden gemaakt toen hij nog niet dat hogere salaris verdiende.

3.10. De slotsom is dat artikel 4.2 van de arbeidsovereenkomst nietig is. Dan geldt onverminderd het wettelijk regime en heeft [REDACTED] recht op vakantietoeslag over zijn gehele loon, met dien verstande, dat het bedrag waarmee dit loon het drievoud van het minimumloon overschrijdt buiten beschouwing blijft (artikel 15 lid 1 laatste gedeelte Wml).

3.11. Hieruit volgt dat het eerste bezwaar ('grief') van [REDACTED] tegen het vonnis van de kantonrechter slaagt. [REDACTED] heeft daarom geen belang meer bij zijn andere bezwaar, dat erop neerkomt dat [REDACTED] op grond van de cao Technisch installatiebedrijf aanspraak kan maken op vakantiegeld, en het hof zal dat bezwaar dan ook verder niet behandelen.

3.12. Partijen verschillen niet van mening over de hoogte van het bedrag dat EnergieWonen aan [REDACTED] verschuldigd zou zijn, namelijk € 6.348,01. Dat betekent dat die vordering kan worden toegewezen. [REDACTED] heeft gevorderd dat EnergieWonen bovendien de wettelijke verhoging is verschuldigd. Naar het oordeel van het hof heeft EnergieWonen weliswaar ten onrechte, maar wel te goeder trouw het standpunt ingenomen dat zij de vakantietoeslag niet hoefde te betalen. Daarom zal het hof de verhoging beperken tot 25%. Wel is over het loon en de verhoging de wettelijke rente verschuldigd. De wettelijke rente over het loon is verschuldigd vanaf 1 juni 2023, over de wettelijke verhoging vanaf de datum waarop de memorie van grieven is genomen, namelijk 29 september 2025 (eerder is geen aanspraak gemaakt op rente over de wettelijke verhoging).

De conclusie

3.13. Het hoger beroep slaagt. Omdat EnergieWonen in het ongelijk zal worden gesteld, zal het hof EnergieWonen tot betaling van de proceskosten in hoger beroep veroordelen. Omdat [REDACTED] bij de kantonrechter, naar nu blijkt, deels ten onrechte in het ongelijk was gesteld maar ook deels terecht in het ongelijk was gesteld, moeten beide partijen bij de kantonrechter hun eigen kosten betalen. Daarmee maakt het hof de kostenveroordeling door de kantonrechter ongedaan. Onder de proceskosten in hoger beroep vallen ook de nakosten die nodig zijn voor de betekening van de uitspraak.ⁱⁱ

3.14. De veroordelingen in deze uitspraak kunnen ook ten uitvoer worden gelegd als een van partijen de beslissing van het hof voorlegt aan de Hoge Raad (uitvoerbaarheid bij voorraad).

4. De beslissing

Het hof:

4.1. vernietigt het vonnis van kantonrechter in de rechtbank Gelderland van 12 februari 2025, behalve voor zover daarbij de vorderingen van [REDACTED] zijn afgewezen die geen betrekking hebben op de vakantietoeslag, en beslist:

- veroordeelt EnergieWonen tot betaling van € 6.348,01 aan [REDACTED] te vermeerderen met de wettelijke rente met ingang van 1 juni 2023;
- veroordeelt EnergieWonen tot betaling van de wettelijke verhoging van 25% over € 6.348,01 aan [REDACTED] te vermeerderen met de wettelijke rente met ingang van 30 september 2025;

4.2. bepaalt dat iedere partij de eigen kosten draagt van de procedure bij de kantonrechter en veroordeelt EnergieWonen tot betaling van de proceskosten van [REDACTED] in hoger beroep, tot zover begroot op:

- € 362 aan griffierecht
- € 148,04 kosten voor het betekenen (bekendmaken) van de dagvaarding aan EnergieWonen
- € 1.824 aan salaris van de advocaat van [REDACTED] (2 procespunten x het toepasselijke tarief I);

4.3. bepaalt dat al deze kosten moeten worden betaald binnen 14 dagen na vandaag:

4.4. verklaart de veroordelingen uitvoerbaar bij voorraad;

4.5. wijst af wat verder is gevorderd.

Dit arrest is gewezen door mrs. R. Verkijk, A.A. van Rossum en D.M.A. Bij de Vaate, en is door de rolraadsheer in tegenwoordigheid van de griffier in het openbaar uitgesproken op 14 april 2026.

¹ Handelingen Tweede Kamer, 1984-1985, 18865, nr. 8, p. 2.
² HR 10 juni 2022, ECLI:NL:HR:2022:853.

Ungegeven voor grosse
op 14-4-2026
door de griffier van het Gerechtshof
Arnhem-Leeuwarden